Čas - Kalandra, Petr

Světla aut už svítí, noc už přichází, na chodníky kapky padají,
v parku měsíc visí, přímo ve větvích, a lidi domů z kina prchají
Před barem tu kdosi v dešti postává, věčný problém vejít nevejít,
jsi to možná ty, jsem to možná já, věčný problém pít a neopít

R: Je to čas, čas, čas, někdy láme vaz,
   je to čas, čas, čas co máš rád, je to čas, tvůj čas

Auta kolem svištěj, někdo jede spát, jinej zase z domu utíká,
déšť ti umyl vlasy, a s nima smutky tvý, noc tě v baru zvolna polyká
Jsou tam stejný lidi, jsem tam taky já, a holka tvář tvou náhle pohladí,
i když není hezká, hezká se ti zdá, přemejšlíš a to ji odradí

R: Je to čas....

Když jseš potom k ránu, prázdnou ulicí, děti ještě s medvědama spí,
zmizela ti s nocí a deštěm půlnočním nebyla či byla co já vím
Na protější straně půjdu možná já, zrovna jak ty prázdnou ulicí,
ptáš se kdo ti z očí písek vymejvá ,kdo nakrmí mládě krkavčí